

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Ex Sermone II. Dominica I. post Octavam Epiphaniae. §. 4. & 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

porcis? Abscondatur certè thesaurus noster in agro, & pecunia nostra in sacculo reponatur. Operiatur conceptus sine semine, matris desponsatione, partus sine dolore, vagitibus parvuli & mærore. Abscondatur & parturientis incorruptio legali purificatione; Infantis innocentia solitâ circumfisione. Absconde, inquam, absconde MARIA novi solis fulgorem, pone in præsepio, involve pannis infantem. Nam & ipsi panni divitiæ nostræ sunt. Pretiosiores siquidem panni Salvatoris omni purpurâ, & gloriosius hoc præsepe auratis regum folijs, denique Christi paupertas cunctis opibus, cunctisque thesauris sæculi. Quid enim humilitate ditiùs, quid pretiosius invenitur, quâ nimirum regnum cœlorum emitur, & divina gratia acquiritur? Sicut scriptum est: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum, Matth. 5.* Et apud Apostolum: *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, Iacob 4.* Habes commendatam à Deo humilitatem in nativitate. In hac enim exinanivit semetipsum, formam servi accipiens & habitu inventus ut homo.

EX SERMONE II.

Dominica I. post Octavam Epiphaniæ.

§. 4. & 5.

Quoties mihi necesse est Fratres post lachrymosas querimonias vestras, exorare Matrem misericordiæ, ut suggerat suo benignissimo Filio, quoniam vinum non habeatis? Et ipsa, dico vobis charissimi, si piè à nobis pulsata fuerit, non deerit necessitati nostræ: quoniam misericors est, & Mater misericordiæ. Nam si compassa est verecundiæ illorum, à quibus fuerat invitata, multò magis compatietur nobis, si piè fuerit invocata. Placent enim illi nuptiæ nostræ, & pertinent ad eam multò amplius illis: nimirum de cujus utero tanquam è thalamo suo cœlestis sponsus processit.

Sed

Sed quem non moveat, quod in nuptijs illis respondit Dominus benignissimæ ac sanctissimæ matri suæ, dicens: *Quid mihi & tibi est mulier?* Quid tibi & illi, Domine? Nonne quod Filio & Matri? Quid ad illam pertinet quæris, cum tu sis benedictus fructus ventris ejus immaculati? Nonne ipsa est quæ salvo pudore concepit, & sine corruptione te peperit? Nonne ipsa est, in cujus utero novem mensibus moratus es: cujus virgineis uberibus lactatus es: cum qua jam duodecim annorum factus de Hierusalem descendisti, & eras subditus illis? Nunc ergo Domine quid molestus es illi dicens: *Quid mihi & tibi?* multum per omnem modum. Sed manifestè jam video, quod non velut indignans, aut confundere volens virginis matris teneram verecundiam, dixeris, *Quid mihi & tibi?* cum venientibus ad te (juxta matris præceptum) ministris, nihil cunctatus facias quod illa suggerit. Ad quid ergo fratres, ad quid sic respondebat priùs? utique propter nos, ut conversus ad Dominum jam non sollicitet carnalium cura parentum, & necessitudines illæ non impediant exercitium spirituale. Quamdiu enim de mundo sumus, debitores nos constat esse parentibus. At postquam reliquimus nosmetipfos, multò magis ab eorum sollicitudine liberi sumus. Unde & legimus fratrem quendam in eremo conversantem, cum ad eum carnalis frater auxiliij gratiâ adventasset, respondisse, ut adiret alterum fratrem eorum, cum ille utique jam obijisset. Cumque admiratus qui venerat responderet: quia ille obiit: eremita se quoque similiter obijisse respondit. Optimè ergo nos docuit Dominus, ne solliciti simus super propinquis carnis nostræ plus quàm religio postulet, quando ipsi Matri & tali Matri respondit, *Quid mihi & tibi est mulier?* Sic & in alio loco cum suggereret ei quidam quoniam foris staret cum fratribus Domini quærens ei loqui, respondit: *Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei?* Matth. 12. Ubi modò sunt, qui tam carnaliter,

& inaniter super carnalibus propinquis suis solent esse solliciti,
ac si adhuc viverent & ipsi cum eis?

EX SERMONE III.

In Purificatione beatæ MARIÆ.

S. primus & secundus.

Purificationem beatæ Virginis hodie celebramus, quæ secundum legem Moyfi facta est *Levit. 12.* transactis à Nativitate Domini quadraginta diebus. In lege enim scriptum erat, ut mulier quæ suscepto semine peperisset filium, immunda esset septem diebus, & octavo die circumcideretur puer: dehinc absolute & purificationi intenta, abstineret ab ingressu templi triginta tribus diebus, quibus expletis offerret filium Domino cum muneribus. Sed quis non advertat in ipso sententiæ hujus initio, liberam Matrem Domini ab hoc præcepto? Putas enim, quia dicturus Moyses mulierem, quæ peperisset filium, immundam esse, non timuerit super Matre Domini blasphemix crimen incurrere, & idcirco præmiserit suscepto semine? Alioquin nisi parituram prævidisset sine semine Virginem, quæ necessitas erat de suscepto semine fieri mentione? Patet itaque, quod Lex illa Matrem Domini non includit, quæ non suscepto semine filium peperit, sicut prædictum erat per Hieremiam: *Quia novum faceret Dominus super terram. Quæris quod novum? Mulier, inquit, circumdabit virum Hier. 31.* Non ab altero viro virum suscipiet, non humana lege concipiet hominem: sed intravitæra intacta & integra virum claudet: ita sanè ut intrante & exeunte Domino, juxta alium Prophetam *Ezech. 44.* porta orientalis clausa jugiter perseveret.

Putas ergo, non poterat moveri animus ejus & dicere,
Quid mihi opus Purificatione? Cur abstineam ab ingressu templi.